

lingen 1996-97 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 8851, lød således:

Til justitsministeren (21/8 97) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen på spørgsmål nr. S 2469 oversende den udtalelse, der er indhentet fra Advokatnævnet, og i den forbindelse spørge om Advokatnævnet vil beslutte at offentliggøre de trufne afgørelser i de omtalte sager om selskabstømning, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5, eller i givet fald begrunde, hvorfor afgørelserne ikke offentliggøres, og endvidere oversende de anklageskrifter, der blev fremsendt til nævnet af Advokatrådet?«

Supplerende svar (8/10 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Advokatnævnet, der har oplyst følgende:

»Nævnet skal offentliggøre afgørelser, hvorefter advokater frakendes retten til at udføre sager eller forretninger af nærmere angiven karakter eller retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 283 af 22. juni 1983 om Advokatnævnets virksomhed § 20.

Hensigten med adgangen til at offentliggøre kendelser i disciplinærsager er, at Advokatnævnet i grove sager om overtrædelse af god advokatskik kan orientere offentligheden om, at en navngiven advokat udøver en uacceptabel adfærd. Bortset fra sager, hvor frakendelse er sket, træffes beslutning om offentliggørelse kun sjældent og er så vidt vides ikke truffet i sager, hvor klagen afvises, eller den indklagede advokat frifindes.

På denne baggrund har nævnet ikke fundet grundlag for at offentliggøre de omtalte seks kendelser af 16. april 1997.«

De omhandlede anklageskrifter og Advokatnævnets udtalelse af 4. juli 1997 vedrørende spørgsmål nr. S 2469 er sendt direkte til spørgeren af Justitsministeriet, idet spørgeren er gjort opmærksom på, at materialet indeholder

fortrolige oplysninger om enkeltpersoner, hvorfor uberettiget videregivelse ikke må finde sted.

Ad spm. nr. S 3096

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Frank Aaen i folketingssamlingen 1996-97 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 8851, lød således:

Til justitsministeren (21/8 97) af:

Frank Aaen (EL):

»Er ministeren enig i, at spørgsmål vedrørende advokaters deltagelse i forbindelse med selskabstømning, enten som sælger af eget overskudsselskab eller som rådgiver, er sager, der efter deres beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, og kan ministeren oplyse, hvorfor nævnet i de afviste sager ikke har benyttet retsplejelovens bestemmelser om, at nævnet kan lade parter og vidner afhøre ved byretten?«

Supplerende svar (8/10 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Advokatnævnet, der har oplyst følgende:

»Ifølge § 9, stk. 2, 2. pkt., i ovennævnte bekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 283 af 22. juni 1983 om Advokatnævnets virksomhed) kan klager, der efter deres beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, afvises. Denne bestemmelse benyttes, udover i tilfælde, hvor nævnet ikke er kompetent til at behandle sagen, også i tilfælde, hvor en afgørelse forudsætter en bevisførelse, der falder uden for rammerne af den bevisførelse, der kan ske for nævnet, således som det fremgår af de omhandlede kendelser.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 147 b, stk. 4, hvorefter nævnet kan lade parter og vidner afhøre ved byretten på det sted, hvor de bor, har stort set ikke været anvendt. Grunden hertil er, at en sådan bevisførelse, ihvertfald af det omfang, som ville være nødvendigt i de omhandlede sager, ville falde uden for rammerne af nævnets virksomhed.«